

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Alij Noutij, Iacobus Blundel, Edwardus Froke, Michaël Alfordus. n. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1611.

Capitur
rursus &
euidit.

Post annos quatuor in varijs Missionis functionibus positos, indicante Atkinsono, Sacerdote Apostata, capitur, & in Portam nouam conijcitur. Tum forte ab Allobrogum duce missus Orator adornabat reditum; huic igitur donatur *Scottus* trans mare vehendus, neque tamen transmisit: Etenim cum ex varietate nominis altercatio esset de persona, die vno subsecutus Legatum, exponitur rursus in litus Anglicanum: Mensis erat Quintilis: In Octobri sequenti iterum ab eodem Apostata proditus ad West-Monasteriensem carcerem amandatur: vbi à Custode inhumanius habitus, consilium inquit cum concaptiuus de fuga; quæ cum ei prosperè euenisset, reliquum vitæ & annorum quadraginta tempus vnus in ædibus equestris ordinis viri egregiè Catholici exegit, copiosam eius prolem in pietate ac literis instituens, & singulis fere hebdomadis ad alios præterea iuandos excurrens; neque enim aut industriâ, aut propagandæ fidei Catholici ardore vllierat secundus. Eadem in domo ad alterius vitæ præmia concessit circa Annum huius sæculi quinquagesimum quintum, Coadiutor spiritualis formatus.

Iacobus
Blondel.
Edwardus
Brokus.

III Breuiorem vitæ cursum habuere *Iacobus Blondellus* Sacerdos, & *Edwardus Brokus* ad temporalium Adiutorum munera destinatus huius etiam anni Tyrones, vix tribus post emissâ vota mensibus in itinere Hispanico, quod ex obedientia occæperant, ad laborum præmia anticipata vocati. *Blondellus* Vergaræ in Asturijs subsistere coactus diem obiit extremum. *Edwardus* ab ianua Seminarij Vallisoletani ad cubile delatus dies omnino decem superfuit. De *Henrico Lanmanno* quinto Sacerdote erit postea sermo.

Michaël
Alfordus

Michaël Alfordus, ex duobus studiosis vnus, decursis Hispali Philosophicis Theologica profecutus est Louanij: Tum Neapoli duos annos posuit Anglis nobilibus Institoribusque eo in Emporio frequentibus iuandis, & alios quinque apud Sanctum Petrum Pœnitentiarius. Peracto deinde Sezzæ tertio Probationis Anno ad quatuor votorum Professionem admissus est, dum prima Procuratorum Congregatio sederet sub *Mutio* Generali. Anno vigesimo datus est Socius Magistro Nouitiorum Leodij, tum Superior Gandati. Quo expleto munere in Angliam Dorobernij descendens coram Magistratu sistitur. Habebat in pera libellum *Thomæ à Kempis* de imitatione Christi exiguo volumine: quæstio erat quis liber is esset? Ministellus post multam versationem magno cum fastu, nec minori ignorantia, pronuntiat, "Inscriptionem periculosiorem esse quàm quæ libro viderentur contineri; Inscribi enim *Thomæ à Kempis* Canonici Regularis, Canonum vero regulas, & Canonistas omnes lege proscriptos esse, proinde non facile hunc dimittendum liberum.) Risum quis tenuerit? Quoniam tamen recenter prodierat edictum de Chalcedonensi Episcopo capièdo, proposito præmio ducentarum librarum nostratium, hic eo nomine ducendus decernitur. Londini ex accurata Chalcedonensis descriptione apparuit alium lōge ab hoc esse *Alfordum*, quare interueniente Regina dimissus, superuixit ad Annum huius sæculi quinquagesimum secundum: quo Anno transmittens vt vltimam manum *Histo-*

In Angliã
descendens
capitur.

ria

1611

1611

ria Anglo-Saxonica imponeret, lentâ correptus febrî obiit Audomari, prope septuagenarius; quatri duo antequam de vita decederet inuidenti se cuidam in hæc verba locutus. " Duo & viginti nunc sunt anni ex quo diebus singulis in vnum ex sacris Christi Vulneribus irrepere soleo; nè igitur ex morbo minus attentus hanc consuetudinem intermittam, reuocet, oro, mihi in memoriam quo die in quod vulnus ingrediendum sit: hodie mihi Pes sinister sedes est.) Dies erat Mercurij; quarto post die, quo habitandum illi erat in Christi sacrosancto latere (quod hoc carmine celebrat.)

1611.

Eius deuotio erga quinque Christi vulnera.

O anima, ingredi in Centrum, pia viscera Christi;
O Sacrum Pectus, da mihi Amore mori.)

Piam animam efflauit, receptus, vti sperandum est, eo in diuino pectore quod sæpe pulsauerat, vt in æternum viuat. Viuet præterea, cum Deo bono, in ea, quam dixi, Historia Anglo-Saxonica, à primo fidei illa in Insula exordio per duodecim secula deductâ; ornabitque Christiani orbis Bibliothecas iustis voluminibus aliquot, ad exemplar Annalium Eminentissimi Baronij Cardinalis.

Hæc de admissis hoc anno dicta sufficiunt; quandoquidem ceteri vel supersunt adhuc, vel nihil præbent ad Historiam singulare.

IV. Annus sexcentiesimus nonus habuit *Franciscum Walsinghamium* Tyronem, quem Deus eâ arte traduxit ad fidem orthodoxam amplectendam quâ locum ipse suum in eiuſdem odium impellere moliebatur, & doctissimi morum virorum à fide errantiû vim nullam esse ad ea tollenda quæ de sua secta dubitationem afferunt, luculenter commonstrauit. Imbutus humanioribus in schola Pauliniana Londini, vbi adoleuit sedulus fuit in adeundis Protestantium Concionibus, peruolutandisque libris, tum etiam se ad Clerum applicuit, initiatus ab Pseudo-Episcope Eliensi horum, vt vocant, diaconatu, quo gradu obstrictum se sentiebat non ad se tantum eius in sectæ opinionibus perficiendum, sed & ad alios in eadem confirmandos. Ea occasione factum est vt quem cuidam, quem non satis firmum in errore suspicabatur, offerret legendum librum, ille eâ conditione acceperit vt vicissim *Walsinghamius* admitteret à se librum alterum percurrendum. Is erat *Personij* defensio Censuræ librorum duorum ab Charco & Hanmero Ministrorum editorum aduersus *Edmundum Campianum* Sacerdotem Societatis Iesu, *Walsinghamius* vt in Papistarum, scilicet, erroribus iocose luderet, illuderetque doctrinam, accepto non illibenter libro mole exiguo, etsi quidquid Catholici dicere pro se possent insito hæreticis supercilio contemneret, ardebat tamen cupiditate videndi quid dicerent, & de via domum rediens indentidem inspectat modò hanc, modò illam versans paginam, & vbiq; incurrens in quidpiam quod sectæ quam profitebatur Auctores quales fuerint viuis depingeret coloribus, indignabundus auerteat se tanquam à meris confictisque mendacijs, neque tamen auertere poterat vocem sine voce diuinitus menti illapsam

Franciscus Walsinghamius.

Ex lectione Censuræ dubitat de sua secta